

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biourul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Iertarea.

Este ceva inerent bună-tății lui Dumnezeu: iertarea. **Întreaga** istorie a omenirii nu este altceva, decât o veșnică stare de iertare primită de la Dzeu.

Deja strămoșii Adam și Eva, meniți ca să fie părinții omenirii, căzând în păcat, au primit pedeapsă și cu ei omenirea întreagă, dar s'au bucurat și de o largă bunăvoință, căci prin iertare Dzeiască li s'a dat posibilitatea, de a duce un trai — deși neasemănat mai inferior celui din Paradis — prin care să poată ajunge în împărăția cerului.

În sfânta Evanghelie de azi se vorbește despre un om, care a datorat stăpânului său 10 mii talanți, o sumă extrem de mare. Venind timpul scadenței și neavând cum să plătească, a căzut la picioarele stăpânului și cu lacrimi în ochi l'a

rugat: „Doamne mai așteaptă-mă și toate ți-le voi plăti.“ Și stăpânul i-a iertat lui toate.

Avem un creditor, căruia cu toții suntem datori și acest creditor este Dzeu. Li datorăm lui viața noastră, bunăstarea, sănătatea noastră și în general totul, ce poate să ne bucure sau ce poate să ne mijlocească fericirea noastră.

Datorăm însă și cu pedeapsa fărădelegilor noastre. Și anume: datorăm cu pedepse veșnice pentru că ne-am făcut nevrednici de împărăția cerului. Aceasta pedeapsă deodată cu vina păcatului, ni se iartă în scaunul mărturisirii.

Nu ni se iartă însă pedeapsa vremelnică. Dar bunăstarea lui Dzeu și înțelepciunea Lui a găsit și aici mijlocul potrivit de a putea ierta oamenilor și aceasta pedeapsă. Mai de mult, când încă creștinii au fost în stare să îndeplinească canoanele

cele mai grozave. ca să se poată scuti de pedeapsa vremelnică a păcatelor, s'au și ținut acele canoane cu sfințenie.

Ori socotiți, că azi, micile canoane date și primite în sf. Taină a spovedaniei echivalează cu acele pedepse, de cari ne-am făcut vrednici? Este limpede că nu. Și aici ne vine în ajutor „iertarea“ Dzeiască prin sf. Biserică, care a adunat o mulțime de merite ale Preacuratei V. Maria și ale sfinților pe cari apoi ni le aplică nouă în schimbul unor mici rugăciuni sau fapte, pe cari cu ușurință le putem îndeplini.

Preacurata V. Maria a suferit mult, deși dânsa nu a avut păcate. Copiii uciși de Irod au suferit martiriu în frageda vârstă a copilăriei, când încă nu au putut păcătui.

Meritele aceste ni se împărțesc nouă prin „iertarea“ Dzeiască și se numesc indulgențe.

Față de atâta bunătate a lui Dumnezeu ce ne rămâne nouă? Ca să facem și noi așa. Nouă ni se iartă totul—și încă ce datorie!—, pentrucă să nu iertăm și noi fraților noștri micile lor datorii și greșeli?

Titu Berinde.

Nicodim.

Cunoaștem figura simpatică, vrednică de admirația noastră, ba chiar să-l urmărim, — numele lui e Nicodim.

Viața lui ne poate servi de exemplu, cum putem și cum trebuie să ne înfrângem slăbiciunile noastre și cum e cu puțință ca în butul tuturor prejudecăților, în contra unei păreri obștești infame să ne ridicăm tot mai sus, tot mai aproape, în fine, până la Dumnezeu.

Cine era acest Nicodim? Era un evreu fruntaș, cult, învățat, bogat, membru al sinedrului. Având vază între ai săi.

Acest Nicodim a auzit mult despre Isus, din depărtare la văzut pe El, dar la un moment dat, la cuprins un dor sfânt în sufletul său, ca să-l vadă și mai deaproape pe acest Profet, despre care se vorbea atâta. Și mai mult. Nu numai ca să-l vadă, ci ca să-l și audă, să se apropie de El, să-l vorbească, pentru a primi dela Dânsul răspunsuri, asupra mul-

tor nedumeriri ce-l chinuiau, a primi liniștea sufletului.

El a dorit toate acestea, dar nu avea curajul pentru că ce vor zice oamenii, colegii, domnii, fruntașii, societatea, prietenii, contrarii, răuvoitorii?

Vor zice ei că: Nicodim se înprieteneste cu acel galilean! Ce fel de domn, ce farizeu, ce senator este acesta? Ne face rușine! În sfârșit încă i se va face ucenic acelui nimeni. Dar să cuteze numai! Li vom da noi și lui și încă și Aceluia! Ne e destul, chiar că destul! Nu vom mai tolera aceasta cutezanță! Numai de n'ar fi acel norod, acea mulțime proastă, acest neam neștiutor și incult, care atât se agită pentru acest insuportabil amăgitor.

Astfel s'au gândit și așa au vorbit fruntașii, conducătorii, farizeii și cărturarii.

Ți se pare că auzi vorbind partea cea mai mare a bogăților și fruntașilor de azi. Și într'adevăr i-a fi bătut inima sârmanului Nicodim cugetându-se că ce va fi cu el, dacă se opune acestor fel de oameni înfocați de o ură deavolească.

Dumnezeul Spiritul Sfânt, însă lucră acolo unde vrea. Harul lui Dumnezeu la atins și la chemat pe Nicodim, s'a înfrânt pre sine, și s'a dus la Domnul.

S'a dus cu credință vie și cu venerațiune, și ia zis: „Rabbi, știm că dela Dumnezeu ai venit, învățător, pentrucă nimeni nu poate să facă aceste semne, cari le faci tu, de nu va fi

Dumnezeu cu dânsul” (Ioan 3, 2.) Domnul îl privește cu drag și i-a zis lui: „Adevăr, adevăr grăesc ție: de nu se va naște cineva de sus, nu va putea vedea împărăția lui Dumnezeu.” A se renăște din apă și din Spiritul Sfânt, adevărat din harul sfinților! De aceasta ai lipsă Nicodime, dacă vrei să vezi, să înțelegi, să te încopciezi și să te faci cetățean al împărăției lui Dumnezeu.” Se miră Nicodim și tace, iar Domnul îl liniștește: Nu sunt himere cele ce-ți spun Nicodime. „adevăr, adevăr grăesc ție, că ce știm grăim și ce-am văzut mărturisim și mărturia noastră nu o primiți.” (Ioan 3, 11)

„Oh Nicodime grăești cu Fiul lui Dumnezeu, carele deși e împreună aici cu tine — este în ceruri — Dumnezeu-Tatăl care e și Tatăl vostru — „așa a iubit Dumnezeu lumea, încât și pe Fiul său cel unul născut l'a dat, ca tot cel ce crede întrânsul să nu piară, ci ca să aibă viață de veci. Pentrucă n'a trimis Dumnezeu pe Fiul său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască lumea prin El.” (Ioan 3, 16, 17.)

Iubirea sublimă a lui Hristos, la desarmat de totul pe Nicodim. În sufletul său nobil s'a aprins iubirea mare a lui Hristos. Mântuitorul s'a relevat dânsului. Ia fost permis acestui suflet nobil să privească în inima scumpului Isus, arzândă cu flacăra de dragoste față de noi, și l-a legat de Dânsul pe vecie. Dela acest moment Nicodim e al lui Hristos. Trebuie numai un prilej să-și manifeste

creința și alipirea sa. Iată pri-lejul! Jidovii vreau să-l prindă pe Isus. (Ioan 7, 50, 51.) „Nicodim carele venise la El noaptea, unul fiind dintre dânsii” — dintre judecători — acum îl ia în apărare pe Domnul, se expune pe lângă El și acuma și și mai târziu împreună cu Iosif Arimatheanul. Inșă ce pot face doi inși în contra 70? Și când totul era pierdut, Hristos mort pe Cruce, lăsat de toți și dușmanii se bucurau de victoria lor, Nicodim nici atuncea nu s'a lăsat de El. Ajută a lua trupul Lui de pe cruce și a'l inmormânta cu cinste. Toți se uită cu ură și cu dispreț la el, dar Nicodim cu suflet liniștit și cu iubire recunoscătoare ține cu Hristos în contra tuturor.

O, dacă acei mulți, în fond buni și nobili în suflet, învățați, creștini, cărora harul lui Dumnezeu le deschide ochii. îi atrage sufletul, s'ar apropia de Hristos, ar conversa cu El în tăcerea nopții ca Nicodim, despre cele sufletești, o altă lume s'ar face îndată în jurul nostru. Cum ar lupta ei — convingându-se despre adevărurile vecinice ale Mântuitorului — ar lupta pentru restabilirea moralei creștine în viața lor proprie particulară, în viața lor familială și astfel apoi și în viața publică.

Cu ce superioritate am suferi noi atuncea orice hulă, orice batjocură, ba chiar și cele mai grave amenințări ori și insulte. Dar poate că nici nu ar trebui să suferim nimica, pentru că e foarte probabil că nu am avea lipsă numai de puțin curaj și

am duce voioși, cu un elan și pe toate terenurile la izbândă cauza lui Hristos.

(După „Manréza” Anul IV. Nr. 4).

De vorbă.

Intr'unul din numerile trecute ale „Duminecii” au apărut 2 știri neînsemnate, cuprinzând unele fapte privitoare la neînțelegerile din sinul intelectualilor nostri. Acele câteva șire au stârnit o vie mișcare între cei interesați. Nu țin să mă desvinoxesc ci vreau numai să arăt, că din multele observații făcute nici una nu are bază.

Cași o gazetă, care are tendință pur morală, ne luptăm pentru totul, ce ar putea produce vre-un folos moral Marameșului și nu numai acum, dar ori și când am susținut, că desbinarea intelectualilor noștri numai rău poate să producă. Aici nu poate fi vorbă de politică, căci în afară de politică, lumea poate să trăiască în cea mai bună armonie, dând exemplu bun și țărănilor, cari la rândul lor — văzând pilda conducătorilor — au început a se desbina în mai multe tabere, producându-se chiar și bătăi.

Ori, neînțelegerile ivite au fost date în vileag prin gazete, cari se trimit la sate și ajung în mâna țărănilor și noi de acolo le-am aflat. Pentru ce dar atâta vorbă?

Suntem de părere, că orișice neînțelegere aduce cu sine un

rău, dar mai ales slăbirea noastră. Urmarea este, că trebuie să cedăm terenul străinilor, cari cu încetul acaparează totul în acest județ.

De alta parte, cetitorii noștri ne-au cerut, că afară de articolele obișnuite, să publicăm și știri. Din când în când satisfacem și cereri acesteia, bineînțeles, numai cu concluziile punctului de vedere Catolic și nici decum cu scopuri politice sau personale.

Deci să fie liniștiți acei ce s'au alarmat, că presupunerile lor n'au bază. Vom rămânea în modestele noastre cadre și nici când nu ne vom abate dela țința noastră, mult superioară politice și personalităților.

Mismar.

Excelența Sa Episcopul în zilele de 13 și 14 August a vizitat parohiile Glod cu filiala Slătioara, Poieni și Botiza, iar în ziua de 15 August — Adormirea Preacuratei Maria — a prezidat peregrinajul dela Mănăstirea Moiseiului. În numărul viitor vom da amănunte.

Preafericitul Părinte Papa în ziua de 10 Iulie a făcut întâia oară călătorie mai lungă eșind din Vatican. La aceea dată sfântul Părinte a cercetat castelul Gandolfo, situat lângă golful albanez. Până la anul 1870

acest castel era locuința de vară a Papilor. Sfântul Părinte a făcut aceasta călătorie incognito. În trecere peste oraș, chiar și insigniile papale au fost îndepărtate de pe mașină și așa numai puțini au avut cunoștință despre aceasta călătorie.

Darul sfatului. Impărații trecutului de multe ori se foloseau de sfaturile preoților și călugărilor înțelepți. Așa puternicul împărat: Carol cel pleșuv avea un sfetnic, călugăr cu viață sfântă pe care l'a iubit atât de mult, încât l'a cercetat în mănăstire, rămânând la el timp mai îndelungat. Bineînțeles unora din suita împăratului nu le plăcea aceasta dragoste, și unul pe față și-a arătat ura față de călugăr. Odată, când Călugărul se ruga în Biserică, se apropie de el acest om și îl întreabă în batjocură: tu, care te ții atât de învățat, să-mi spui

ce face acum Dumnezeu? Călugărul i-a răspuns: îți spun la moment: Dumnezeu acum înalță pe cei zmeriți și înjosește pe cei mândri. Și trufașul cavalier în căselul celor de față a plecat plin de rușine.

Exerciții spirituale pentru femeii în Oradea. Cum suntem informați, reușita exercițiilor spirituale pentru femeii din primăvară, a dat ocazia, de a se ținea din nou exerciții pentru femeii tot acolo. Misionarul va fi din nou p. Dr. Nicolaeș. Exercițiile se vor începe în 25 August. Doritoarele de a participa să se anunțe la Dșoara Lucreția Frențiu (Oradea, Episcopia gr. cat. rom.)

Poșta redacției. On. Gh. Cosma Dragomirești. — Fii bun trimite ceva despre vizitația din districtul Iza.

Rdsmului din Viseu. Cum a fost la Mănăstire? Scrie-ne.

Nr. 277—933 vic.

Cătră ven. oficii parohiale din vicariat.

Cu frățească dragoste Vă aduc la cunoștință, că Preaveneratul Ordinariat cu grațiosul ordin Nr. 3395—933 — în legătură cu punctul 4 al gr. ordin Nr. 3300—1933 privitor la asigurările contra incendiului (Circularul Nr. VI pag. 30) dispune, ca ofertele ce se vor face din partea curatoratelor, să nu se trimită Preaveneratului Ordinariat, ci direct Preaonoratei Administrație Capitulară, care va perfecta contractele referitoare.

Tot în înțelesul acestui grațios ordin Vă comunic, că și bunurile particulare ale preoților din Eparhia Maramureșului se vor putea asigura în condițiile avantajoase, cași bunurile bisericești, — însă numai în cazul, dacă Preav. Ordinariat va garanta pentru plata primelor. În consecință, acei, cari doresc a beneficia de aceste avantajii, sunt invitați de a căuta un aranjament cu Preav. Ordinariat.

Totodată Vă comunic, că ofertele pentru asigurări au sosit la oficiile protopopești, de unde se pot ridica.

Sighet, la 16 August 1933
Oficiul vicarial.

Calendar săptămânal.

20—26 August 1933.

- 20. Dumineca XI d. Rusalii Ap. I. Cor. 9, 2 Ev. Mat. 18 23 Pr. Samuil
- 21. Luni Ap. Tadeu
- 22. Marți M. Agatonic
- 23. Mercuri M. Lup
- 24. Joi M. Eutichie
- 25. Vineri Ap. Vartolomeu
- 26. Sâmbătă M. Adrian.

